

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str.Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

DECIZIA NR. 1264/425/12.05.2014

privind soluționarea contestației formulată de **x**
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/25.03.2014

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. x - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice prin adresa nr.x/25.03.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/25.03.2014, asupra contestației formulată de x cu domiciliul fiscal în Timișoara, str. x, nr.x, ap.x, jud. x, CUI x.

Obiectul contestației îl constituie suma de **x lei** stabilită prin:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.x/30.01.2014, prin care s-a stabilit suma de x lei reprezentând:
 - x lei - taxa pe valoarea adăugată;
 - x lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
 - x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.
- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.x/30.01.2014, prin care s-a stabilit suma de x lei reprezentând:
 - x lei - diferență de impozit pe venitul net anual stabilită de organele de inspecție fiscală;
 - x lei - dobânzi de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilită de organele de inspecție fiscală;
 - x lei - penalități de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilită de organele de inspecție fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, este autentificată prin semnătura și ștampila reprezentantului legal, care a depus în acest sens împuternicirea avocațială în original.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată x solicită:

- constatarea tardivității inspecției fiscale și a raportului contestat;
- constatarea prescripției obligațiilor fiscale stabilite în sarcina sa pentru perioada 01.01.2007-30.01.2008;
- constatarea netemeinicii prevederilor raportului de inspecție fiscală contestat și a obligațiilor fiscale stabilite în sarcina sa prin acesta;
- anularea dispozițiilor deciziilor de impunere nr.x/30.01.2014 și nr.x/30.01/2014;
- constatarea netemeinicii dispozițiilor procesului verbal de verificare, precum și a neîntemeierii în drept a acestuia.

1. Tardivitatea inspecției fiscale și a raportului de inspecție fiscală.

Contestatorul arată că inspecția fiscală finalizată cu raportul contestat a început la data de 24.03.2011, fiind consemnată în Registrul unic de control seria x nr.x la poziția 2, iar potrivit dispozițiilor art.104 din Codul de procedură fiscală, durata efectuării inspecției fiscale nu poate fi mai mare de 3 luni.

În speță, contestatorul arată că inspecția fiscală a început în data de 24.03.2011 și a fost finalizată prin încheierea raportului de inspecție fiscală în data de 30.01.2014, adică după 34 luni, ultima dată în care inspectorii s-au prezentat a fost 20.06.2011.

În consecință, consideră că este tardivă finalizarea inspecției fiscale și încheierii raportului de inspecție fiscală contestat.

2. Prescripția obligațiilor fiscale stabilite pentru perioada „01.01.2007-30.01.2008”.

Contestatorul arată că raportul de inspecție fiscală și deciziile de impunere aferente emise în baza acestui raport cu nr.x și x din 30.01.2014, privesc impozitul pe venit din activitatea independentă pe anii 2007, 2008 și 2009, precum și verificarea respectării disciplinei financiar - contabile și fiscale pentru perioada 01.01.2007-30.04.2011.

Potrivit dispozițiilor art.131 din Codul de procedură fiscală, termenul de prescripție al creanțelor bugetare este de 5 ani și curge de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere obligația de plată.

În speță, contestatorul arată că la data în care au fost stabilite obligațiile de plată prin deciziile nr.x și nr.x din 30.01.2014, s-au stabilit obligații de plată pentru sume născute în perioada 01.01.2007 până în data de 29.01.2014. Ori, pentru perioada 01.01.2007 până în 29.01.2008, aceasta obligație este prescrisă.

3. Cu privire la determinarea TVA deductibil, contestatorul arată că organul de inspecție fiscală afirmă că nu au fost respectate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003, cu referire la cele două mobilieri de birou neînregistrate în registru inventar stabilind suma de plată de x lei și majorări în sumă de x lei, respectiv penalități de întârziere în sumă de x lei.

Față de acest aspect, contestatorul susține că prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 prevede: „orice persoana impozabila are dreptul sa deducă taxa aferenta achizițiilor daca acestea sunt destinate utilizării in folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile (.. .);”. Organul de control a menționat un articol din actul normativ care nu prevede o neregulă așa cum este prelucrat în actul de control, motiv pentru care TVA -ul menționat mai sus este deductibil.

Totodată, susține că a folosit mobilierul pentru operațiuni taxabile, în acel birou se efectuează serviciile care aduc venituri impozabile.

4. Cu privire la raportul de inspecție fiscală contestat la 4.1 Impozit pe venit.

An 2007

Organul de inspecție fiscală afirmă că nu au fost respectate prevederile art. 24 alin.(3) lit.d) din Legea nr.571/2003 pentru suma de x lei ce reprezintă achiziții de materiale de construcții.

Contestatorul susține că potrivit art.24 alin. (3) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, sunt considerate mijloace fixe amortizabile. În cazul clădirilor, investițiile efectuate trebuie să asigure protecția valorilor umane și materiale și îmbunătățirea gradului de confort și ambient sau reabilitarea și modernizarea termică a acestora; însă, în cazul de față, cheltuielile care se fac la mijloacele fixe ce au ca scop restabilirea stării inițiale, sunt considerate cheltuieli de reparații. În Anexa nr. 5 din raport sunt prezentate materiale achiziționate din ianuarie 2007 până în decembrie 2007- în toată această perioadă sunt facturi care oscilează între x lei și x lei, cumpărate câte una/două facturi pe lună.

Contestatorul precizează că o investiție prevede un deviz de materiale care se achiziționează într-o perioadă foarte scurtă, după care încep lucrările de construcții. În cazul de față au fost efectuate doar reparații lunar sau la câteva luni distanță-privind zugrăvit, reparații, tencuiala etc. Totodată, precizează că H.G. nr.2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, la secțiunea III pct. 2, reglementează în detaliu investițiile efectuate sub formă cheltuielilor ulterioare, astfel: „Investițiile efectuate la mijloacele fixe sub forma cheltuielilor ulterioare trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare”.

Contestatorul menționează că mijlocul fix amenajat-reparat nu producea în sine venituri ca și mijloc fix, ci era sediu-biroul de lucru al persoanei fizice autorizate, pentru aceste motive, consideră că suma de x lei este deductibilă fiscal.

Pentru mobilierul de birou neînregistrat în registrul-inventar în sumă de x lei, organul de inspecție fiscală îl consideră nedeductibil prin încălcarea prevederilor cap.II lit G pct.49 din OMF 1040/2004 și pct.48 din Legea nr.571/2003.

Față de aceste rețineri, contestatorul precizează că art.48 alin.(4) lit.c) Legea nr.571/2003 prevede faptul că „cheltuielile trebuie să respecte prevederile privind amortizarea, prevăzută la Titlul II, după caz”. Iar, Titlul II (3) lit.i) Legea nr. 571/2003 prevede amortizarea în limita art.24, respectiv: "Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii asamblorilor, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin mijlocul fix amortizabil (...) Acesta este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este deținut și utilizat în producerea, livrarea de bunuri sau în prestări de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative.
- b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin H.G.
- c) are o durată de utilizare mai mare de un an."

Contestatorul susține că potrivit legislației prezentate rezultă faptul că organul de control nu a menționat nici un act normativ în raportul de inspecție fiscală care să precizeze nedeductibilitatea cheltuielilor cu amortizarea mijloacelor fixe și totodată a cheltuielilor privind reparațiile imobilului. Actele normative invocate de către organul de inspecție prezintă de fapt deductibilitatea cheltuielilor cu reparațiile și cu amortizările, nu nedeductibilitatea lor așa cum este prezentat, fapt pentru care consideră că suma de 20.580 lei este deductibilă fiscal.

Anul 2008

Contestatorul arată că suma de x lei (amortizare) este considerată nedeductibilă de către organul de inspecție deoarece acesta nu au recunoscut mijloacele fixe sus

menționate. Conform legislației menționate de mai sus, mijloacele fixe sunt deductibile deci și amortizarea este deductibilă.

Anul 2009

Contestatorul arată că organul de inspecție fiscală retine în raportul contestat faptul ca, cheltuielile în sumă de x lei reprezentând mobilier de birou este neînregistrat în Registrul-inventar. Astfel, potrivit prevederilor Legii nr.571/2003, aceste cheltuieli sunt deductibile.

Argumentația juridică a contestatorului este: art. 104, 131 și 207 și următoarele din Codul de procedură fiscală; art. 24, 48 și 145 Legea nr. 571/2003, H.G. nr. 2139/2004 și OMF nr. 1040/2004.

II. Ca urmare a verificării documentelor prezentate de contribuabil, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.x/30.01.2014 în baza căruia s-au emis „Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.x/30.01.2014, respectiv nr.x/30.01.2014.

1. Taxa pe valoarea adăugată.

Perioada verificată 01.11.2008 - 30.04.2011.

Din verificarea documentelor primare (facturi fiscale, bonuri fiscale) care au stat la baza înregistrării TVA-ului în jurnalul de cumpărări, organele de inspecție fiscală au constatat deducerea eronată în perioada 01.11.2008 - 30.04.2011, a TVA-ului în sumă totală de x lei (anexa nr.5) reprezentând contravaloarea unor bunuri, respectiv două mobiliare de birou (mijloace fixe) neînregistrate în Registrul - inventar, nefiind respectate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru stabilirea stării de fapt cu privire înregistrarea în evidența contabilă a TVA deductibil aferentă achiziționării unor bunuri neînregistrate în Registrul - inventar, în baza prevederilor art.94 alin.(3) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reprezentantului legal al Biroului Executor Judecătoresc, respectiv d-lui Crăciun Cristian i s-a luat nota explicativă (anexa nr.4) la prezentul raport de inspecție fiscală. Prin răspunsul dat la întrebarea nr.2 formulată de către organul de inspecție fiscală acesta precizează că: "mobilierele respective sunt compuse din mai multe corpuri care separat nu depășesc valoarea de x lei fiecare".

TVA-ul deductibil stabilit de organele de inspecție fiscală este în sumă de x lei, rezultând un TVA nedeductibil în sumă totală de x lei.

Recapitulație TVA:

TVA deductibilă constatată de organele de inspecție fiscală: x lei

TVA colectată constatată de organele de inspecție fiscală: x lei

TVA de plată constatată de organele de inspecție fiscală: x lei

TVA de plată conform deconturilor de TVA : x lei

Diferența de taxă pe valoarea adăugată de plată stabilită de organele de inspecție fiscală este de x lei. Pentru diferența de TVA în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, conform prevederilor art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Impozitul pe venit.

Perioada verificată 01.01.2007-31.12.2009.

Anul 2007

Potrivit declarației privind venitul realizat din activitatea independentă desfășurată în anul 2007, contribuabilul declară că a realizat un venit net în sumă de x lei (venitul brut fiind în sumă de x lei, iar cheltuieli deductibile aferente în suma x lei).

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2007, Biroul Executor Judecătoresc x a realizat și înregistrat în Registrul Jurnal de Încasări și Plați un venit brut din activitatea autorizată desfășurată, în sumă de x lei (venit brut declarat: x lei).

În anul 2007, din totalul cheltuielilor deductibile, în sumă de x lei declarate de Biroul Executor Judecătoresc Crăciun Cristian, ponderea cea mai mare a constituit-o cheltuielile cu chiria, achiziționarea unor obiecte de inventar, amortizare mijloc fix, carburanți, piese și reparații auto, birotica, servicii de telefonie, internet abonament legislație, contribuție barou, asigurări de răspundere profesionala, cheltuieli de protocol.

Cu privire la înregistrarea și deducerea cheltuielilor în sumă de x lei aferente realizării venitului, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea sunt în totalitate aferente realizării venitului, justificate prin documente, încadrându-se în prevederile art.48 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu excepțiile prevăzute în anexa nr.5 la prezentul raport de inspecție fiscală în suma totală de x lei, după cum urmează:

- cheltuieli în sumă de x lei reprezentând plăți aferente achiziționării de materiale de construcții (prezentate în anexa nr.5) pentru investițiile efectuate la imobilul din localitatea x, str. xnr.x, jud. x, imobil înregistrat în Registrul inventar ca mijloc fix. Organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost respectate prevederile art.24 alin.3 lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au consemnat că potrivit prevederilor H.G. nr. 909/1997 actualizată, cu modificările și completările ulterioare pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cap.I pct.7 lit.d) se precizează:„... investițiile efectuate la mijloacele fixe pentru îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali, în scopul modernizării, și care majorează valoarea de intrarea a acestora. Cheltuielile efectuate la mijloacele fixe în scopul modernizării acestora trebuie să aibă următoarele efecte:

- să îmbunătățească efectiv performanțele mijloacelor fixe față de parametrii funcționali stabiliți inițial;

- să asigure obținerea de venituri suplimentare față de cele realizate cu mijloacele fixe inițiale. Pentru clădiri și construcții, lucrările de modernizare trebuie să aibă ca efect sporirea gradului de confort și ambient...”

În baza prevederilor art.94 alin.(3) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reprezentantului legal al contribuabilului, respectiv d-nul x i s-a luat nota explicativă (anexa nr.4 la prezentul raport de inspecție fiscală). Prin răspunsul dat la întrebarea nr.1 formulată de către organul de inspecție fiscală acesta precizând că: „repararea și amenajarea spațiului a fost efectuată de către mine împreună cu tata meu”.

- cheltuieli în sumă de x lei (a lei, respectiv a lei) reprezentând două mobilieri de birou (mijloace fixe) neînregistrate în Registrul-inventar. Organele de inspecție fiscală au constatat că mobilierile de birou achiziționate se încadrează în categoria mijloacelor fixe potrivit prevederilor Legii nr.15/1994, republicată art.3 alin.(2) lit.a) având o valoare de intrare mai mare decât cea stabilită prin H.G. nr.105/2007 (x lei) și prevederile art.3 alin.(2) lit.b) din aceeași lege având o durată normală de utilizare mai mare de un an.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, contribuabilul nu a înregistrat în Registrul inventar achiziționarea mijloacelor fixe, obligația înregistrării fiind

prevăzută de O.M.F.P. nr.1040/2004, cap. IV lit.B. Pentru mijloacele fixe (mobilierele de birou) contribuabilul nu beneficiază de recuperarea valorii de intrare prin înregistrarea la cheltuieli deductibile a amortizării, deoarece nu au fost respectate prevederile cap.II lit.G pct.49 din O.M.F. nr.1040/2004, în care se menționează: „sunt amortizabile, în conformitate cu prevederile legale, numai bunurile înregistrate în Registrul inventar (cod 14-2/a)”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că au fost încălcate prevederile art.48 alin.7 lit.i) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează că „nu sunt cheltuieli deductibile, cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar”, art.48 alin.(4) lit.c) în care se menționează că „cheltuielile trebuie să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz” și art.24 alin.(2) din aceeași lege care prevede că „Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set”.

În baza prevederilor art.94 alin.(3) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reprezentantului legal al contribuabilului, respectiv d-nul x, i s-a luat nota explicativa (anexa nr.4 la prezentul raport de inspecție fiscală). Prin răspunsul dat la întrebarea nr.2 formulată de către organul de inspecție fiscală acesta a precizat că: „mobilierele respective sunt compuse din mai multe corpuri care separat nu depășesc valoarea de x lei fiecare”.

De asemenea, în anul 2007 organele de inspecție fiscală au admis la deducere suma de x lei, reprezentând cheltuieli cu amortizarea pentru mijlocul fix (imobil), achiziționat în anul 2004, înregistrat în Registrul Inventar, prin majorarea valorii de intrarea a acestuia.

Valoarea totală a cheltuielilor deductibile stabilite în anul 2007 de organele de inspecție fiscală este în sumă de x lei față de cheltuielile deductibile declarate de contribuabil în sumă de x lei rezultând o diferență în sumă de x lei reprezentând cheltuieli nedeductibile.

În consecință venitul net anual realizat din activitatea independentă autorizată desfășurată în anul 2007 de către Biroul Executor Judecătoresc x, a fost recalculat în sumă de x lei (venit net declarat inițial: x lei).

Diferența de venit net în sumă de x lei, constatată de organele de inspecție fiscală a generat stabilirea unei diferențe în plus de impozit pe venit pe anul 2007 în sumă totală de x lei în sarcina contribuabilului BEJ x.

Totodată, organele de inspecție fiscală au calculat majorări și dobânzi de întârziere în suma totală de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Anul 2008

Potrivit declarației privind venitul realizat din activitatea independentă desfășurată în anul 2008, contribuabilul declară că a realizat un venit net în sumă de x lei (venitul brut fiind în sumă de x lei, iar cheltuieli deductibile aferente în sumă x lei).

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2008, Biroul Executor Judecătoresc x a realizat și înregistrat în Registrul Jurnal de încasări și Plăți un venit brut din activitatea autorizată desfășurată, în sumă de x lei (venit brut declarat: x lei).

Cu privire la înregistrarea și deducerea cheltuielilor în sumă de x lei aferente realizării venitului, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea sunt în totalitate aferente realizării venitului, justificate prin documente, încadrându-se în prevederile art.48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Întrucât cheltuielile deductibile, în anul 2008, au fost influențate cu suma totală de x lei reprezentând cheltuială deductibilă cu amortizarea mijlocului fix, respectiv imobilul din localitatea x, str. x nr.x, jud. x, cheltuielile deductibile aferente activității independente desfășurate în anul 2008 de către Biroul Executor Judecătoresc x constatate de către organul fiscal fiind în sumă de x lei.

În consecință, venitul net anual constatat fiind în sumă de x lei (venit anual stabilit inițial în baza declarației contribuabilului: x lei) organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență în minus de venit net în sumă de x lei.

Diferența de venit net constatată de organul de inspecție fiscală a generat stabilirea unei diferențe în minus de impozit pe venit pe anul 2008 în sumă de x lei (impozitul pe venitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală: x lei; impozit pe venitul net anual impozabil stabilit de inspecția fiscală: x lei).

Anul 2009

Potrivit declarației privind venitul realizat din activitatea independentă desfășurată în anul 2009, contribuabilul declară că a realizat un venit net în sumă de x lei (venitul brut fiind în suma de x lei, iar cheltuieli deductibile aferente în sumă x lei).

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2009, Biroul Executor Judecătoresc x a realizat și înregistrat în Registrul Jurnal de încasări și Plați un venit brut din activitatea autorizată desfășurată, în sumă de x lei (venit brut declarat: x lei).

Cu privire la înregistrarea și deducerea cheltuielilor în suma de x lei aferente realizării venitului, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea sunt în totalitate aferente realizării venitului, justificate prin documente, încadrându-se în prevederile art.48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu excepțiile prevăzute în anexa nr.5 la prezentul raport de inspecție fiscală în sumă totală de x lei, după cum urmează:

- cheltuieli în sumă de x lei reprezentând mobilier de birou (mijloc fix) neînregistrat în Registrul-inventar. Mobilierul de birou achiziționat se încadrează în categoria mijloacelor fixe potrivit prevederilor Legii nr.15/1994, republicată, art.3 alin.(2) lit.a) având o valoare de intrare mai mare decât cea stabilită prin H.G. nr.105/2007 (1.800 lei) și prevederile art.3 alin.(2) lit.b) din aceeași lege având o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, contribuabilul nu a înregistrat în Registrul inventar achiziționarea mijlocului fix, obligația înregistrării fiind prevăzută de O.M.F.P. nr.1040/2004, cap.IV lit.B. Pentru mijlocului fix (mobilierul de birou) contribuabilul nu beneficiază de recuperarea valorii de intrare prin înregistrarea la cheltuieli deductibile a amortizării, deoarece nu au fost respectate prevederile cap.II lit.G pct.49 din OMF nr.1040/2004, în care se menționează: „sunt amortizabile, în conformitate cu prevederile legale, numai bunurile înregistrate în Registrul inventar (cod 14-2/a)”.

În consecință s-a constatat că au fost încălcate prevederile art.48 alin.7 lit.i) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează că „nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar”, art.48 alin.(4) lit.e), în care se menționează că „cheltuielile trebuie să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz” și art.24 alin.(2) din aceeași lege care prevede că „Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set”.

În baza prevederilor art.94 alin.(3) lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reprezentantului legal al contribuabilului, respectiv d-nul Crăciun Cristian, i s-a luat nota explicativă (anexa nr.4 la prezentul raport de inspecție fiscală). Prin răspunsul dat la întrebarea nr.2 formulată de către organul de inspecție

fiscală acesta a precizat că: „mobilierele respective sunt compuse din mai multe corpuri care separat nu depășesc valoarea de x lei fiecare”.

De asemenea în anul 2009, organele de inspecție fiscală au admis la deducere suma de x lei, reprezentând cheltuieli cu amortizarea pentru mijlocul fix (imobil), achiziționat în anul 2004, înregistrat în Registrul Inventar, prin majorarea valorii de intrarea a acestuia.

Valoarea totală a cheltuielilor deductibile stabilite în anul 2009 de organele de inspecție fiscală este în sumă de x lei față de cheltuielile deductibile declarate de contribuabil în sumă de x lei, rezultând o diferență de cheltuieli deductibile în sumă de x lei.

În consecința venitul net anual realizat din activitatea independentă autorizată desfășurată în anul 2009 de către Biroul Executor Judecătoresc x, a fost recalculat în sumă de x lei (venit net declarat inițial: x lei).

Diferența de venit net în sumă de x lei constatată de organele de inspecție fiscală a generat stabilirea unei diferențe în plus de impozit pe venit pe anul 2009 în sumă totală de x lei în sarcina contribuabilului x. Totodată, au fost calculate dobânzi de întârziere în suma totală de x lei și penalitățile de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestator și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Pe procedură.

În ceea ce privește prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale pentru perioada 01.01.2007–30.01.2008, organele de soluționare a contestației rețin următoarele:

Obiectul inspecției fiscale efectuate la BEJ x îl reprezintă, potrivit Avizului de inspecție fiscală nr.x/04.03.2011, verificarea modului de stabilire, declarare și virare a impozitului pe venit și a taxei pe valoarea adăugată, respectiv verificarea respectării disciplinei financiar-contabile și fiscale, perioada supusă inspecției fiscale fiind 01.01.2007 – 30.04.2011, iar data începerii inspecției fiscale fiind 24.03.2011.

În conformitate cu prevederile art.89 alin.(1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile la data începerii inspecției fiscale:

„(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

De asemenea, alin. (2) al art. 90 din același act normativ stipulează:

„(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.”

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, se reține că de la data începerii inspecției fiscale, respectiv 24.03.2011 și până la data emiterii deciziei de impunere contestate, respectiv 30.01.2014, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale s-a suspendat, astfel că obligațiile fiscale aferente perioadei 01.01.2007 – 31.01.2008, nu sunt prescise.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art.104 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contestatorul susține că inspecția fiscală efectuată de organele de inspecție fiscală a durat 34 luni, organele de soluționare a contestației rețin că:

În conformitate cu prevederile art. 104 alin. (1) și alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni.”

Din prevederile legale invocate se reține că legiuitorul a stabilit termene în lăuntru cărora organele de inspecție fiscală au obligația de a efectua inspecție fiscală, însă nu a stabilit nicio sancțiune în cazul în care termenele stabilite sunt depășite. Astfel, termenele stabilite de legiuitor prin articolul invocat nu este termen sancționatoare, de decădere, nerespectarea acestuia neatrăgând decăderea organelor de inspecției fiscale de a nu consemna rezultatele inspecției fiscale într-un raport de inspecției fiscale și de nu a emite un act administrativ fiscal care să cuprindă cuantumul obligațiilor fiscale stabilite suplimentar.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea de Apel x prin Sentința Civilă nr.x/07.11.2011: „Totuși, apreciind că termenul nu este procedural ci are natură administrativă, văzând și că legea nu prevede sancțiunea depășirii lui, Curtea înlătură apărarea reclamantului referitoare la decăderea autorității din dreptul de a emite acte de impunere ca urmare a inspecției fiscale (și la nulitatea actelor emise peste termen).”

Pe fond.

Ca urmare a inspecției fiscale efectuate, au fost emise Deciziile de impunere nr. x30.01.2014 prin care s-au stabilit sumele de x lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară și x lei obligații fiscale accesorii și Decizia nr.x/30.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere prin care s-a stabilit suma de x lei reprezentând impozit pe venit în plus pe anul 2007 cu obligații fiscale accesorii în valoare de x lei, suma de x lei reprezentând impozit pe venit în minus pe anul 2008, respectiv suma de x lei impozit pe venit în plus pe anul 2009 cu obligații fiscale accesorii în valoare de x lei.

Deciziile de impunere cu numerele de mai sus au fost contestate de către contestator iar motivul contestației îl reprezintă faptul ca organul de inspecție fiscală nu a acceptat la deducere o serie de cheltuieli efectuate de către acesta pentru activitatea desfășurată.

1. Referitor la capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.11.2008-30.04.2011, contestatorul deduce eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei reprezentând contravaloarea a două mobilieri de birou (mijloace fixe) neînregistrate în Registrul inventar, fiind încălcate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru stabilirea stării de fapt cu privire înregistrarea în evidența contabilă a TVA deductibil aferentă achiziționării unor bunuri neînregistrate în Registrul - inventar, în baza prevederilor art.94 alin.(3) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, reprezentantului legal al Biroului Executor Judecătoresc, respectiv d-lui x i s-a luat nota explicativă. Prin răspunsul dat la întrebarea nr.2 formulată de către organul de inspecție fiscală acesta precizează că: „mobilierele respective sunt compuse din mai multe corpuri care separat nu depășesc valoarea de x lei fiecare”.

Pentru diferența de TVA în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, conform prevederilor art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art.145

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Art.146

„ Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Potrivit prevederilor legale citate, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor în condițiile în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și să justifice acest drept cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Astfel, justificarea acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a efectuat achizițiile.

Prin urmare, din interpretarea textelor de lege mai sus citate se reține că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințele de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

În cazul în speță, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei, reprezentând contravaloarea a două mobilieri de birou neînregistrate în Registrul inventar, întrucât acestea nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Totodată, prevederile pct. 41 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii”

Coroborat cu prevederile O.M.F. nr.1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează că, în registrul inventar se trec

toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității. Acest document servește ca document de înregistrare a bunurilor achiziționate pe baza documentelor justificative.

De asemenea, potrivit art. 65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Se reține că BEJ x are sarcina de a-și dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal, ori în contestația formulată contestatorul nu demonstrează faptul că bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei, motiv pentru care se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Întrucât în sarcina contestatorului a fost reținut ca datorat debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, iar prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al dobânzilor/majorărilor și penalităților de întârziere, se reține că, aceasta datorează și suma de x lei (x lei+x lei) cu titlu de dobânzi/majorări și penalități de întârziere reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”.

2. Referitor la dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2007 a cheltuielilor reprezenând contravaloarea materialelor de construcții în valoare totală de x lei.

În fapt, în anul 2007 contestatorul a înregistrat pe cheltuieli suma de x lei reprezentând contravaloarea achiziționării de materiale de construcții pentru investițiile efectuate la imobilul din localitatea x, str. x, nr.x, jud. x, imobil înregistrat în Registrul inventar ca mijloc fix.

Pentru aceste cheltuieli, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere la calculul impozitului pe venit, deoarece nu au fost respectate prevederile art.24 alin.(3) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată contestatorul susține că, au fost efectuate doar reparații lunar sau la câteva luni distanța privind zugrăvit, reparații, tencuială, etc.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, care prevede:

Art. 4

“Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe supuse amortizării:

[...]

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe, în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali, prin majorarea valorii de intrare a mijlocului fix.”

Prevederi care se regăsesc și la art.24 alin.(2) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Art.24

„ (3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

[...]

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;”

Totodată, potrivit prevederilor cap.I pct.7 lit.d) din H.G. nr.909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 54/1997:

“7. Sunt asimilate mijloacelor fixe și se supun amortizării bunurile menționate la art. 4 din lege, astfel:

[...]

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe pentru îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali, în scopul modernizării, și care majorează valoarea de intrarea a acestora.

Cheltuielile efectuate la mijloacele fixe în scopul modernizării acestora trebuie să aibă următoarele efecte:

- să îmbunătățească efectiv performanțele mijloacelor fixe față de parametrii funcționali stabiliți inițial;

- să asigure obținerea de venituri suplimentare față de cele realizate cu mijloacele fixe inițiale.

Pentru clădiri și construcții, lucrările de modernizare trebuie să aibă ca efect sporirea gradului de confort și ambient.”

Față de prevederile legale sus menționate, se reține că sunt considerate mijloace fixe investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix.

În conformitate cu prevederile art.24 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: „Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.”

În speță, se reține că, contestatorul a achiziționat plăci, azbociment, ciment coturi burlane, jgheaburi, sobă, profile, dibluri, var, tablă, ușă, bca, ciment, glet, grund de zi, plasă, gresie, tâmplărie PVC, pavele din beton, teavă, robineti, plitiren, obiecte sanitare (rezervor, set wc, baterie), ușă metalică, etc (anexa nr.5) care odată utilizate determină tocmai sporirea gradului de confort al imobilului și modificarea parametrilor tehnici inițiali ai acestora, astfel susținerea că acestea reprezintă reparații nu are suport legal.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei prevederile legale în vigoare în perioada verificată, precum și faptul că contestatorul nu a anexat alte care să schimbe starea de fapt constatată cu ocazia inspecției fiscale, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile cheltuielile în sumă de x lei, motiv pentru care se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

3. Referitor la dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2007 și anul 2009 a cheltuielilor reprezentând contravaloarea mobilierelor de birou neînregistrat în Registrul Inventar în valoare totală de x lei.

În fapt, contestatorul a înregistrat cheltuieli reprezentând contravaloarea a două mobilieri de birou în anul 2007, în sumă de x lei (x lei și x lei), respectiv în anul 2009 în sumă de x lei. Mobilieri de birou se încadrează în categoria mijloacelor fixe, având o valoare de intrare mai mare decât cea de x lei stabilită prin H.G nr.105/2007 și o durată normală de utilizare mai mare de un an, potrivit prevederilor art.3 alin.(2) lit.b) din aceeași lege neînregistrate în Registrul inventar.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, nu au fost respectate prevederile cap. II lit.G, pct.49 din O.M.F.P. nr.1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art.24

„(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;
- b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;
- c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. [...]”

Art.48

„(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

[...]

- c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;”

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

[...]

- i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;”

De asemenea, prevederile pct. 41 și pct. 49 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii

49. Înregistrarea în evidența contabilă în partidă simplă a bunurilor mobile și imobile se face la valoarea de achiziție, de producție sau la prețul pieței, după caz.

Sunt amortizabile, în conformitate cu prevederile legale, numai bunurile înregistrate în Registrul-inventar (cod 14-1-2/a).”

Ordinul M.F. nr.1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind

Codul fiscal precizează că, în Registrul inventar (cod 14-1-2/a) se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității - imobilizări, obiecte de inventar, stocuri – valori materiale aflate în gestiune. Acest registru servește ca document de înregistrare a bunurilor achiziționate sau realizate pe baza documentelor justificative.

În raport de aceste prevederi legale se reține că, mobilierile de birou achiziționate se încadrează în categoria mijloacelor fixe, contestatorul nu beneficiază de recuperarea valorii de intrare prin înregistrarea de cheltuieli deductibile a amortizării deoarece acestea nu au fost trecute în Registrul inventar.

Prin urmare, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au considerat ca și cheltuială nedeductibilă suma de x lei reprezentând cheltuieli cu achiziția acestora, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere cele prezentate mai sus, se reține că, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea bazei impozabile și a impozitului pe venit aferent anilor 2007 și 2009 astfel încât contestația BEJ x va fi respinsă ca neîntemeiată pentru sumele de x lei, respectiv x lei reprezentând diferențe de impozit pe venit net anual stabilit în sarcina contestatorului prin Decizia de impunere nr. x/30.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei pentru anul 2007, respectiv majorările de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei pentru anul 2009 aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar, calculate în sarcina petentului prin Decizia de impunere nr. x/30.01.2014 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere se reține că stabilirea de majorări și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar, contestația va fi respinsă rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările și penalitățile de întârziere, calculate în sarcina contestatorului reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, contestația formulată de contestator va fi respinsă.

În ceea ce privește susținerea contestatorului potrivit căruia suma de x lei (amortizarea) este considerată nedeductibilă, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr.x/30.01.2014, organele de inspecție fiscală au admis la deducere suma de x lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea pentru mijlocul fix achiziționat în anul 2004, înregistrat în Registrul inventar, prin majorarea valorii de intrare a acestuia.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **BEJ x** pentru suma de **x lei** stabilită prin:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.x/30.01.2014, prin care s-a stabilit suma de x lei reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.x/30.01.2014, prin care s-a stabilit suma de x lei reprezentând:

- x lei - diferență de impozit pe venitul net anual stabilită de organele de inspecție fiscală;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilită de organele de inspecție fiscală;
- x lei - penalități de întârziere aferente diferenței de impozit pe venitul net anual stabilită de organele de inspecție fiscală.

Prezenta decizie se comunică la :

- BEJ x
- A.J.F.P.x - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

x